

ॐ
|| श्रीगणेशाय नमः ||

“अहिंसा परमो धर्मः”

बुद्धदेव

नाटकनां गायनो.

भारणी आर्य सुभोध नाटक मंडली भाटे
प्रयोजक तथा प्रकाशक.

मूल्य आशाराम ओझा.

भारणी आ० सु० नाटक मंडलीना मालिक.

सूर्य प्रकाश थियेटर, स्टेशन रोड-सुरत.

आवृत्ति ४ थी-प्रत ५ हजार.

[अ-य स्वर्गभित्तना सर्व इक्षु येनके गच्छन् नोधावी स्वाधीन राज्याछे भाटे
तेमनी रत्न सिवाय इच्छाम्ये छापवु छपाववुं के लजववु नहि]

या भुजय द अमीय दता धी सुरत “जैन” येनछन प्रीनीय

सुखमा प्रबुध कर नरवेराम व्यासे छपी,

अपाटीया यन्त्रा—सुरत.

संवत् १९७३.

सने १९१७

मदय ये आना.

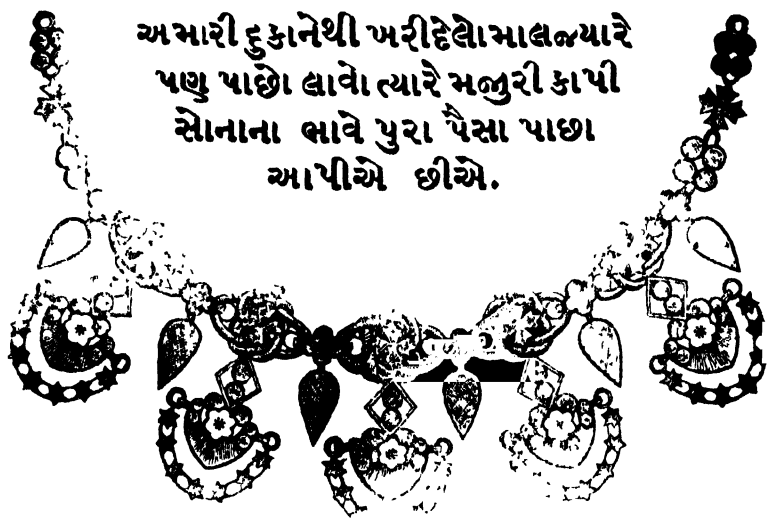
સોની નરોતમદાસ ભાઈ

ઝવેરી.

સોના, ચાંદી તથા ઝવેરાતના સુંદર અને
ફેન્સી દાગીના બનાવનાર તથા વેચનાર.

અમારીગેરંદી.

અમારી દુકાનેથી ખરીદેલો માલ જ્યારે
પણુ પાછો લાવે ત્યારે મળુરી કાપી
સોનાના ભાવે પુરા પૈસા પાછા
આપીએ છીએ.

ડે- બહારકોટ, શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ
ગણેશવાડીના નાકે નં ૦ ૨૨૦-૨૨, મુંબઈ.

નં ૦ ૫૬૫

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૦૫૮

વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ ઝુદ્ધદેવ - ૨૧૫નો

વિષય દ. : ૨-૪

૩૦/૧૧/૨૦૨૦

વિધાપાઠ ગ્રંથાલય
રાજકોટ-કાઠિયાવાડ
રાજ્યની કૌપીસર્જન-સંગ્રહ
રાજ્ય મહારાજાનાં.

નવાબો, નામદાર મરકારના ધારાસભાના ઓનરેબલ મેમ્બરો, સેશન્સ જજો, કર્નલો, મેજર, કેપ્ટન, નામદાર વૉઈસરાયના ઓન-રી એ. ડી. સી. લેફ્ટેનન્ટ, પોલીટીકલ એજન્ટ સરકારી સીવીલીયન ઓફીસર, યુરોપીયન સીવીલ સરજન, એમ. ડી. ની ડીગ્રી ધરાવનારા મોટા ડાક્ટરો તથા દેશી અને યુરોપીયન અમલદારો અને ગૃહસ્થોમાં આદશાહી યાકુતી નામની જગજગદેર દવા બહુ વપરાય છે એજ તેની ઉપયોગીતાની નીશાની છે-ગવર્નમેન્ટ લેબોરેટરીમાં આ રજવાહી દવા એનાલાયઝ થયેલ છે.

આદશાહી યાકુતી.

(અનંગ વિલાસ.)

ગમે તે કારણથી ગુમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે. પુરુષાતન કાયમ રાખે છે. રાજવંશી યાકુતી વીર્ય વિકારના તમામ વ્યાધિ મટાડે છે, અને વીર્ય ઘટ બનાવી ખરું પુરુષાતન આપે છે. ખરી મરદાઇ આપનાર અને નમળા માણસને પણ જીવાનની માફક જોરાવર બનાવનાર આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ લલામણુ છે. આ દવા વાપરવામાં કોઈ પણ જાતની પરેશની જરૂર નથી. ૪૦ ગોળીની ડબી એકના રૂપીઆ દશ.

આદશાહી યુનાની લેપ.

ઉમદા દવાઓમાંથી આ લેપ બનાવેલ છે. ખરું પુરુષાતન લાવવા માટે આ લેપ ફતેહમંદ ઈલાજ છે. આઉંસ એકની ડબીના રૂપીઆ આઠ.

ડાક્ટર કાલિદાસ મોતીરામ. રાજકોટ-કાઠિયાવાડ.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

બુદ્ધ દેવ.

નાટકની પ્રવેશવાર દુક હકીકત.

અંક ૧ લો.

મંમળાચરણ-વિશ્વ નાટકના સૂત્રધાર ભગવાન વિષ્ણુને, વિશ્વમાં પ્રસ-
રેલી હિંસક વૃત્તિઓનો નાશ કરી પોતાને જન હૃદયમાં
પુનઃ સ્થાપવા, દયા, અહિંસા, કરુણા, પ્રેમા અને મુદિતા
વિભૂતિઓએ કરેલી પ્રાર્થના.

સિદ્ધાર્થ જન્મેત્સવ દર્શન.

પ્રવેશ ૧ લો.-અશોક ઉપવનમાં સખીઓ સાથે વન વિહાર કરવા
આવેલી બિંબિસારની કન્યા યશોધરા. શિકારીઓએ
કરેલા ગોળીચારથી ઉપવનમાં ફરતાં પક્ષીઓનો પ્રાણ-
ભ્રાંત, સખીઓ સહ યશોધરાનો કરુણાલાપ. પ્રધાનપુત્ર
ઉદયન સાથે વનલીલા નિરખવા નિકળેલા કપિલવસ્તુ
નગરના રાજકુમાર સિદ્ધાર્થનું આગમન, શિકારીઓને
નિર્દોષ અને અહિંસા પરાયણ જીવન ગાળવાનો બોધ.
અચાનક આવેલા અતિથિને પુષ્પમાળા આરોપી યશોધ-
રાએ આતિથ્ય કરવું; સિદ્ધાર્થ યશોધરા પ્રથમ પ્રેમદર્શન.

પ્રવેશ ૨ જો-એકાંતિક જીવનમાં આનંદ માનનાર, રાજકુમાર સિદ્ધાર્થની અંતઃપુર પાલિકા સરલાના સંસારની નિઃસારતા વિષે કેટલાક ઉદ્દગાર, તેના સૌન્દર્યથી મુગ્ધ થયેલા પ્રધાનપુત્ર ઉદયને આવી, તેના પ્રેમની માગણી કરવી. સરલાનો ઇશ્વર જીવનમાં આનંદ માની, કુંવારી જીંદગી ગાળવાનો દૃઢ નિશ્ચય જોઈ બળાત્કાર ભરી માગણી, અચાનક અસિત્ત ઋષિનું આગમન, ઉદયનનું મહાત્માના તેજથી ગભરાઈ ચાલ્યા જવું, અસિત્તનું સરલા પ્રતિ સિદ્ધાર્થનું ભવિષ્ય કથન; સાનંદાશ્ચર્ય !

પ્રવેશ ૩ જો-કન્યા વિક્રય કરી પૈસા મેળવવાની ઇચ્છા રાખનાર લોભીદાસ તથા તેના મૂર્ખ દીકરા હુડકાલાલના, યોગ્ય વયમાં આવેલી ચતુરાંના લગ્ન સંબંધી ગોર સાથે વિચાર.

પ્રવેશ ૪ થો-બગીચામાં સુતેલા દેવાંશી રાજકુમાર સિદ્ધાર્થ ઉપર અંતરિક્ષથી થતી પુષ્પવૃષ્ટિ, સૂંઢથી મસ્તકપર કમળ મૂકતો શ્વેત હાથી તથા આકાશ માર્ગે આવી અભિનંદન આપતા દેવ તથા દેવાંગનાએને જોઈ; છુપાઈને જોતા તેના પિતા મહારાજ શુદ્ધોદનનો તર્ક વિતર્ક.

પ્રવેશ ૫ મો-યશોધરાનો ચિરહાલાપ, તેના લગ્ન સંબંધી વિચાર કરતા તેના માતાપિતા બિંબિસાર તથા સુભદ્રાનો પ્રવેશ, તેઓએ પસંદ કરેલા મૂર્ખદત્ત નામના મૂર્ખ ઉમરાવ પુત્રનું આગમન; તેની મૂર્ખાઈનો વિચાર, યશોધરાને મન પસંદ પતિ સાથે પરણવાની તેના માતા પિતાએ સંમતિ આપવી.

પ્રવેશ ૬ હો-સિદ્ધાર્થના દેવત્વથી પ્રસન્ન થએલી સરલાનું આગમન. હૃદયને દૂતી તરીકે સમજાવવા મોકલેલી રત્નમાળા તથા સખીઓનાં પ્રેમલયો વચન, સરલાએ તેની અવગણના કરવી; તેઓનું નિરુત્સાહ થઈ ચાલ્યા જવું. સિદ્ધાર્થનું આગમન. વિશ્વપ્રેમી હૃદયને પ્રેમના પિંજરમાં પૂરવા પિતાશ્રીએ કરેલી આજ્ઞાનું સરલા પાસે કથન, સરલાનો આનંદ તથા લગ્ન સમયના માંગલ્ય પ્રસંગમાં અમૂલ્ય ભેટ માગવાનું વચન લેવું.

પ્રવેશ ૭ મો-શેઠાણી બનેલી ચતુરાંચે પોતાના બાઈ હડફાલાલ માટે મોટા મુનીમ ગોકળદાસની જગ્યાની પોતાના પતિ પાસે માગણી કરવી, શેઠે પરીક્ષા કરવા હડફાલાલને બગ્ગરમાં સોદો કરવા મોકલવો તથા તેથી તેની મૂર્ખાઈ જોઈ શેઠાણીનું વિમાસણ.

પ્રવેશ ૮ મો-લગ્ન પ્રસંગે આવેલી શાક્ય કુમારિકાઓને સુવર્ણ પાત્રની બક્ષીસ, પાછળથી યશોધરાનું આગમન; પાત્રના બદલામાં પ્રેમની માગણી કરવી, સિદ્ધાર્થે મુગ્ધ થઈ હા પાડવી.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ લો-શુદ્ધોદન મહારાજનો રાજદરબાર, પોતાનું બાન ભૂલેલા અંશાવતારી રાજકુમારાસિદ્ધાર્થને સ્વસ્વરૂપનું બાન કરાવવા પત્નીરૂપે વિભૂતિઓનું આગમન, શુદ્ધોદનનું વિભૂતિઓને સાન્ત્વન આપવું, રાજકુમારને સ્વસ્વરૂપનું સ્મરણ થવું; સનાતન પ્રણાલિકા પ્રમાણે પિતા પુત્ર ધૃત પાત્રમાં સાથે મુખ જોતાં, શુદ્ધોદને રાજકુમાર સિદ્ધાર્થના મુખને વિષ્ણુના પ્રાતિબિંબરૂપે જોવું, સર્વેનું સાનંદાશ્ચર્ય!

પ્રવેશ ૨ જો-પુત્રને જોઈ અંતઃપુરમાં આનંદ પામતાં યશોધરા, સરલા અને સિદ્ધાર્થ, ત્યાં ઉદયનનું આગમન, અરસપરસ હાસ્ય વિનોદ; સૂચનરૂપે સંભળાતા દૈવી સંગીતથી સિદ્ધાર્થના મનપર થયેલી અસર.

પ્રવેશ ૩ જો-શેઠ શેઠાણીની પોતાની દીકરી ચીચીના સગપણ માટે મોકલેલા હડફાલાલ સંબંધી ચિંતા; સોળ વર્ષને બદલે આઠ આઠ વર્ષના બે વર લઇને હડફાલાલનું આવવું; શેઠ શેઠાણીનું ગુસ્સે થવું. પોતાનું પણ સગપણ કરી પદલાના રૂપીઆ લેવા સાથે આવેલા, હડફાલાલના સસરાએ શેઠ પાસે પૈસા સંબંધી માગણી કરવી.

પ્રવેશ ૪ થો-ઉદયનના રૂપથી મોહિત થયેલી રત્નમાળાની ઉદયનની પાસે પ્રેમ ભરી માગણી, ઉદયન પોતે સરલાને સાચા પ્રેમથી આહતો હોવાથી તેનો તિરસ્કાર, સરલાનું ગુમ રહી સાંભળવું, ઉદયની આન્દોલિત વૃત્તિ.

પ્રવેશ ૫ મો-શયન ગૃહમાં સુતેલા સિદ્ધાર્થ પોતે સ્વપ્નમાં ખેડૂતને ઘેર સંસાર માંડેલો તથા પોતાનાં સ્ત્રી પુત્રોને અન્ન વિના ટળવળતાં જુએ છે, એક ધર્મતિમા પુરુષ તેમને અન્ન આપી બચાવે છે; અન્નનક વાધને સ્વપ્નમાં જોવો, સિદ્ધાર્થનું બૂમ પાડીને તિદ્રામાંથી જાગી ઉઠવું, યશોધરાનો ગભરાટ, સ્વપ્નમાં જોયેલા ચિતારપરથી જીવનનો હેતુ પરોપકાર કરવાનો છે, એમ જાણી સંસાર ત્યાગનો દૃઢ સંકલ્પ.

પ્રવેશ ૬ ઠો-પોતાના બનેલીની માંદગીના કારણથી વૈદને તેડવા જતાં “એક કામમાં અનેક કામ કરવાની” પોતાની બહેનની

શિખામણુ ધ્યાનમાં સખીને, બનેવી મરી જશે તેથી
ફરી ફેરો ન થાય, એમ સમજી માર્ગમાંજ ખાપણુ.
તથા હાથુ વગેરેને સાથે લઈ આવી, હડકાલાલે વાપરેલું
હાપણુ તે ઉપરથી શેઠને ઉપજેલો વૈરાગ્ય.

પ્રવેશ ૭ મો—સિદ્ધાર્થનો ગૃહત્યાગ, યશોધરાનો કરુણાલાપ.

પ્રવેશ ૮ મો—ઉદ્ધવની પ્રીતિ મેળવવામાં નાસીપાસ થયેલી, રત્ન-
માળાની તેની સખી સાથે પોતાને મળેલા મૂર્ખ પતિ
તથા સાસુ નણુંદ વિષે વાતચીત.

પ્રવેશ ૯ મો—વૈરાગ્ય ઉપજવાથી સાધુ થયેલા શેઠના મુનીમ ગોકળ-
દાસની, પોતાની સ્ત્રી સુમતિ સાથે પોતાને સોંપેલી;
શેઠની મીલકત તથા પુત્રી બીચીની યોગ્ય વ્યવસ્થા
સંબંધી વાતચીત. નોકરની નિમકહલાલીનો ચિતાર,
સાધ્વી થયેલી ચતુરાંની વાતસલ્ય પ્રેમ કસોટી.

પ્રવેશ ૧૦ મો—સત્ય શોધનાર્થે નિકળેલા સિદ્ધાર્થને માર્ગમાં કાપાલિક,
વામપંથી, ચાર્વાક ઇત્યાદિ મતના મનુષ્યોનો થયેલો
મેળાપ તથા અનુભવ. પોતાના શ્વસુર બિંબિસારના
પુત્રેષ્ટિયજ્ઞમાં જવું, યજ્ઞમાં હોમાના પશુને જોઈ સિદ્ધા-
ર્થના હૃદયનું દયાથી દ્રવિત થવું; અહિંસાત્મક ઉપદેશ,
અરસપરસ એળખાણ, સિદ્ધાર્થની સત્ય શોધનની દૃઢતા
આત્મજ્ઞોનો વિતરવાદ. સિદ્ધાર્થે જતાવેલો પોતાના પ્રભા
વનો ચમત્કાર

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧ લો-એકલી પડેલી યશોધરા તથા સરલાનો વિલાપ, અસિદ્ધ
ઋષિએ આવી આપેલું સાન્તવન તથા આકાશગામિની
વિદ્વાનો મંત્રોપદેશ, યોગિની બની અંતરિક્ષ માર્ગે પતિ
શોધમાં સરલા તથા યશોધરાનું પ્રયાણ.

પ્રવેશ ૨ જો-હિમગિરિની ગુફામાં સિદ્ધાર્થનું કઠિણ તપ, તપના પ્રભા
વથી દેવી અન્નપૂર્ણાએ અંતરિક્ષથી આવી અન્નપ્રાશન
કરવા સૂચન કરવું, તેનો અનાદર. અષ્ટ મહાસિદ્ધિ-
ઓનું પ્રાકટય; સિદ્ધાર્થને લોભાવવા કરેલા અનેક
પ્રયત્નની નિષ્ફળતા, સિદ્ધિનું માયાવી યશોધરા બની
આવવું, સિદ્ધાર્થે ઓળખી જવું; સર્વેનું અદૃશ્ય થવું
વરાહરૂપી યમે આવી ક્ષુધા નિવારણાર્થે સિદ્ધાર્થના
શરીરની માગણી કરવી, સિદ્ધાર્થે આનંદથી પ્રાણપ્રજ્વલનો
નિશ્ચય જણાવતાં અચાનક સિંહનું આવવું; વરાહનું ચાલ્યા
જવું. સિંહની હિંસકવૃત્તિ સિદ્ધાર્થના પ્રભાવથી શાન્ત
થવી. દરમ્યાનમાં દિવ્ય નાગે આવી, સિદ્ધાર્થના શિર
પર છત્ર છાયા કરવી તથા મણિનો પ્રકાશ કરવો.

પ્રવેશ ૩ જો-અસિતાશ્રમમાં ઉદયનને મનોનિગ્રહ કરવા અસિતઋષિનો
ઉપદેશ, અંતરિક્ષ માર્ગે પતિની શોધમાં વિચરતી યશોધ
રાએ સરલાને અસિતાશ્રમ જોઈ નીચે ઉતારવી અને પોતે
ચાલ્યા જવું; ઉદયન તથા સરલાનો અણચિંતબદ્ધ મેળાપ.

મુખ્ય પાત્રો.

વિષ્ણુ—જગકર્તા.

સિદ્ધાથ—(બુદ્ધદેવ)—શુદ્ધોદન રાજાના પુત્ર.

ઉદયન—સિદ્ધાર્થનો મિત્ર.

શુદ્ધોદન—કપિલવસ્તુ નગરીના રાજા, સિદ્ધાર્થના પિતા.

ખિંચિસાર—મગધ દેશના રાજા, સિદ્ધાર્થના સસરા.

અસિત—(પૂર્વાશ્રમમાં દડપાણી)—વાનપ્રસ્થ થયેલા યશોધરા તથા સરલાના પિતા, ખિંચિસારના મોટા ભાઈ.

મૂર્ખદત્ત—એક ઉમરાવનો મૂર્ખ પુત્ર, રત્નમાળાનો પતિ.

લોભીદાસ—કન્યા વિક્રય કરનાર એક વણિક.

હરહલાલ—તેનો મૂર્ખ પુત્ર.

પ્રેમચંદ—એક શ્રદ્ધાળુ વૈશ્ય, ચતુરાનો પતિ; પાછળથી બુદ્ધનો શિષ્ય.

ગાકળદાસ—તેનો નિમકહલાલ મુનીમ, પાછળથી બુદ્ધનો શિષ્ય.

ભૈરવનાથ—મહેશ્વરના અવતાર, રૌદ્ર ભગવાન, કાશીપુરીના કોટવાળ.

કાપાલિક—
ચામપંથી— } —જૂદા જૂદા મતના અનુયાયી.
ચાર્વાક—

શ્રી પાત્રો.

યશોધરા—બિંબિસારની પુત્રી, સિદ્ધાર્થની પત્ની.

ચરણા—સિદ્ધાર્થની અંતઃપુરપાલિકા, યશોધરાની નાની બહેન; પાછળથી ઉદયનની પત્ની.

રત્નમાળા—ઉમરાવપુત્રી, યશોધરાની સખી; મૂર્ખદત્તની સ્ત્રી.

ચંચળ--તેની સખી.

સુભદ્રા—યશોધરાની પાલક માતા, બિંબિસારની રાણી.

ચતુરાં—લોબીદાસની પુત્રી, પ્રેમચંદની સ્ત્રી; પાછળથી યુદ્ધની શિષ્યા.

ચીચી—જોડળદાસને સોંપેલી પ્રેમચંદ શેઠની પુત્રી.

સુમતિ—જોડળદાસની સ્ત્રી.

જળીલી—વામપંથીની સ્ત્રી.

હલહી—રત્નમાળાની સાસુ, મૂર્ખદત્તની મા.

લાડકી—રત્નમાળાની નણુંદ, મૂર્ખદત્તની બહેન.

અનપૂર્ણા--અનથી જગતનું પેષાણુ કરનાર દેવી મહેશ્વરી.

ક્રાંતિ, મી, ભૂતિ, }
વૃત્તિ, વગેરે } —અષ્ટ મહાસિદ્ધિ.

લક્ષ્મી, દયા, પ્રજ્ઞા,
અહિંસા, કષ્ટભા,
મુક્તિ, સત્યતા } વિષ્ણુ ભગવાનની વિભૂતિઓ.
વગેરે.

એ સિવાય-દેવો, દેવાંગનાઓ, શાક્યકુમારિકાઓ, બ્રાહ્મણો, જિજ્ઞો, સસરો, દાસ, દાસીઓ, માયાવી યશોધરા, વરાહ, સિંહ, દિવ્ય નાગ, વગેરે વગેરે.

ૐ

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

॥ શ્રીમદ્ વાચ સદ્ગુરુષે નમઃ ॥

બુદ્ધદેવ નાટકનાં ગાયનો.

—ૐૐૐૐૐૐ—

દેવ,
દેવાંગના { —

મંગલાચરણ.

ૐ આનંદધન, રસિક રમાવર
પરમ પ્રભાકર, કરુણા સાગર—ૐ.
અજર અમર, સચરાચર સુખકર,
શાન્તિ સદા અર્પો, રસ દાતા;
તાપ ત્રિવિધ હર, ધર્મ ધુરંધર—ૐ.
ત્રિજીવન ત્રાતા, વિશ્વ વિધાતા,
જય પિતૃ માતા, ગુણના જ્ઞાતા;
મંગલકર જય, જય વિશ્વંભર—ૐ.

દેવાંગના—

૨

મંગલકાર સજ્જનહાર છો જગતના,
દેવ કરવા અમ બહાર, વહેલા વળજો કિરતાર વિશ્વમાં.
કરુણા અવતાર સાર, પરમ ધર્મ ધારનાર (૨)
પ્રણીતપાળ દીન દયાળ, શરણુબાળ આણીવહાલ (૨)
તરણુતાર હૈયાહાર આ.....મંગલકાર.

સખીઓ—

૩

ખીલ્યાં પુષ્પની પરાગ, મીઠી મહેકે—
સાહેલી ! જાણે અમર તણે આનંદ લેહેકે.
પુલી વૃક્ષવેલી દીસતી સોહામણી,
એ...બહેની ચાલે હેતાળ એની છાંયડી;
વિશ્વવાટિકામાં પ્રેમ પ્રેમ બહેકે—સાહેલી.
મીઠું યાવન પૂર આ, મીઠો સ્નેહ અમાપ;
મીઠી કુસુમલ છાંયડી, મીઠો તરુ કલાપ.
લલિત પુષ્પ શાં સોહાય નિરખી નયણાં ઠરી જાય;
અંગ આનંદ ઉભરાય—વિશ્વ વાટિકામાં.

યશોધરા—

૪

પુલની પાંખડી લ્યો પ્રાણ !—પુલની.
ગણી અંતરની ઓળખાણ—પુલની.

શ્યામ સલુણા અમ ધર આવ્યા, શાં કરીએ સન્માન;
નાથનગિના પરિમલ લીના, મન માન્યા મેહમાન—પુલની.

સખીઓ—ઝાઝું શું કહીએ સમજીને. સખી નયનના લાણ;
વિમળકમળ આ સરવર જળનું, ભોગી ભ્રમર સુગળ—પુલની.

૫

શરલા—વિષથી ભરેલા જગમાં, અમૃત ખતાવો સાચું;
જ્ઞાની પંડિત સહુને, વિનવીને યાચું—વિષથી.
કોઈ કહે ચન્દ્ર પાસે, કોઈ કહે સ્વર્ગમાં છે,
દેવો મથે દરિયા વાંસે, પાણી જોઈ પાછા નાસે;
ભરુંસે બુલ્યા છે સધળા, મને પણ એ લાગે કાચું—જ્ઞાની.
અમીનો ઉછળતો સાગર, સુધાભર્યો રસ રતનાકર.
અનુપમસ્વર્ગાય સાકર, મળે પ્રભુપદ રજ પાસે;
પરીક્ષાને જો ઇચ્છો તો, પ્રેમી યથ તપાસો સાચું—જ્ઞાની.

૬

ઉદયન—મંદ મંદ હસતી ઉભી, મનવસેલ કામિની;
 ભાસતી ચાચી સમાન, ચન્દ્ર વદની ભામિની(૨)—મંદ મંદ.
 રાજપુત્રને નિવાસ, પ્રકટ કરીને પ્રેમ આશ,
 સહજ આજ આવી પાસ, મનવસેલ કામિની(૨)—મંદ મંદ.

૭

અસિત—પરોપકાર એ આત્મવિભૂતિ, સજ્જન મન ગણુતા ગણુતા;
 વિશ્વ સકળને કુટુંબ ગણીને, સૃષ્ટિમાં ફરતા ફરતા.
 નિશદિન પ્રત્યે જન હૃદયોને, ત્રિવિધ તાપ બાળે બાળે;
 સુધાકર સરખા શાન્ત મહજ્જન, નિજ વચને ઠારે ઠારે.
 વિશ્વ સકળનું ઉત્તમ ઇચ્છિત, પ્રાણાન્તે કરવું કરવું;
 જન સમુહના પ્રબળ હિતાર્થે, ભક્તે પડે મરવું મરવું.

૮

દેવાંગના--દેવ ! દૈવી સન્માન, મોંઘા મૂલ્યના મેહમાન;
 અખિલ જગમાં, તવ માન પ્રસરાળે.
 કીર્તિવાસ વિશ્વઆખે સુહાળે છાળે (૨)—દેવ !
 શીળા છાયા જગ આખે છવાળે,
 દિવ્ય વાસનાના ગાન યુગે યુગે થાળે;
 નમીયે ચર્ણુ પડી ધર્ણુ (૨) સકળ વર્ણુનો,
 તું શર્ણુ એક થાળે થાળે—દેવ !

૯

યશોધરા—પિયુ પિયુ મોકારતીરે, પપૈયા વધુ જુરે વનમાં;
 વિરહ અંગાર ઉઠે તનમાં, અતિશય બળી રહી મનમાં-પિયુ.

સખીઓ—ખીલતી આ કળા કુસુમની, ભોગી વિના કરમાય;
 બુલતી આ લલિત પાંખડી, ભોગી મધુકર રહાય. પિયુ-
 આળા રસાળી અંતરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય,
 નમ્ર નવોઢા નૌત્તમ રમણી, રસિક નરવર રહાય.

યશોધરા—હસણી દુઃખી થતીરે, કોમળ માનસ ઉપવનમાં-પિયુ-

યશોધરા— ૧૦

સુખે હરશું ને દરશું આનંદે વિચરશું, એ સુખકર સલુણી સંગ;
 સ્નેહે રમશું ને જમશું નિર્ગમશું આનંદ દિન, રસ ભોગી કાન્તની ઉછરંગ.
 ઉપવનની મીઠી મીઠી કુંજમે નિકુંજમાં,
 ગાળશું રસીલા દિન આનંદના પુંજમાં.

સખીઓ—પિયુ તરુવરની સંગ, પામી આનંદ પ્રસંગ (૨)
 રસવેલી, અલખેલી, મદધેલી, વેલીનો,
 નિશદિન વધશે બહુ ઉમંગ-સુખે.

રત્નમાળા તથા સખીઓ—૧૧

તું છાની છાની નયન તલસાવે સખી શાને?
 તું ધીમી ધીમી પ્રિયતમ પાસે અલી જાને;
 તું ધીમી, ધીમી (૨)—તું છાની.
 રસકુંજની વિહારી, તું છે શાણી સુકુમારી,
 વહેલી અધર સુધા જમ પાને, તું વહેલી, વહેલી (૨)
 —તું છાની.

મીઠી દષ્ટિ મીલાવી, હાવભાવથી રીઝાવી,
 સ્નેહે રસમાં ભીંજાવી સુખી થાને;
 રસિકડી તું રસમાં (૨)—તું.

પ્રસિદ્ધાર્થ—અનુપમ ભેટ આપીશ બાળા લિવખ ધ મુટે સહુ તારા—અનુપમ.
 પાપશ અમૃત જ્ઞાનનું, સંસાર તાપ બૂલાવશે;
 આશા અને તૃષ્ણા ભરેલા, વિષને તું વામશે.
 આપીશ અનુપમ આંખતુજને, દિવ્ય ધામ બતાવશે;
 સરલા—જન્મેજન્મ ઝડપી તમારી, દેવ ! આ સરલા થશે—ભવબંધ.

શેઠ—જેયો સાળો ડહાપણનો ભંડાર, હાં હાં મોટો કર્યો વેપાર,
 બની ઠની ચાલ્યો ભર ચૌટામાં, પૂછ્યા ભાવ બજાર હાં હાં(૨)
 કહે છે ખરીદી લાગ્યો ભાણ, છે સુંદરને વળી તાણ,
 ના તજે તોય પતરાણ કરી અજ્ઞાન તણી હરાણ;
 હડકાલાલ—કરો મસ્કરી ભલે પરાક્રમ, જો જો બીજી વાર (૨)—જેયો.
 મળ્યો દલાલ પૂરો પાણ, એણે બગાડી દીધી બાણ,
 હવે બુદ્ધિ બતાવું ઝાઝી, જેથી બજાર ઉઠે ગાણ;
 કાણુ પછી કહેનાર મને છે, ઘરમાં માખીમાર હાં હાં(૧)
 હું શીયારીથી બની જવાના, મુનીમ હડકાલાલ હાં હાં(૨)—જેયો.

કુમારિકાઓ—

શાણી સાહેલી ! હળીમળી ચાલો, મંગલ આનંદ આ...જે;
 નેહે નિહાળો કામ કુંવર એ, જખી સુંદર શી વિરા...જે.

- ૧ લી કુમારિકા—લોભાવીશ લાલને વહાલથકી,
- ૨ છ કુમારિકા—લલચાપીશ નયન કટાક્ષે સખી;
- ૩ છ કુમારિકા—કુતો બાળા તરુણ સુકુમાર વળી,

૪ થી કુમારિકા—ઢાલા કેશરને હું કરતુરી બળી;

શૂર્વે—મિત ગોરું એ રસ રાજે—મંજુ આનંદ.

૧૫

યશોધરા—મારી કમારીમાં મ્હેક મ્હેક મ્હેલી હો રાજ !

કોઈ કુસુમ લ્યો, કુસુમ લ્યો.

મીઠા યૌવનના ભોગી રસીલા હો રાજ !—કોઈ કુસુમ.

પ્રીતે પધારો પ્રવાસી અમ બાગમાં,

પાથરીશું પ્રાણ અતિ અંતર સુહાગમાં;

એક દિન યાઓ મેઢમાન, હો વિલાસીરાજ !—કોઈ કુસુમ.

યશોધરા—

૧૬

મંજુલ મનોરમ ઢાલા, રમણીય રસિક રસાળા;

તવ કિંકરી થઇને, પદરજ મહીને આનંદ લઇને

રહેશે આ દીનબાળા.

સિદ્ધાર્થ—સુંદરી શિખામણ શાળા, સુંદર સુકોમળ બાળા,

આવું અલટિત મુખપર, નવધર મનહર;

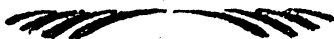
તું મુખ સરવર, આવીન હું હું તારા.

યશોધરા—શરણે મને પ્રિય ! ભેશો,

સિદ્ધાર્થ—હૃદયેશ્વરી થઇ રહેશો;

યશોધરા—શરણ રહીશ હું, દાસી બનીશ હું,

ઉદાસી તજીશ હું, પ્યાસી ગણી લ્યો બાળા—મંજુલ.

અંક ૨ જો.

વિભૂતિ—

૧૭

માયાના બંધનમાં બંધાઈ, દયાનિધિ અમને શું બૂલ્યા;
પ્રીતિના પિંજરમાં પૂરાઈ, દયાનિધિ અમને શું બૂલ્યા.
શરણાગત વત્સલ થઈ પ્રીતિ, છેક વિસારી મેલી;
નથી અળણ્યું કાંઈ આપનું, અમ અંતરના બેલી-દયાનિધિ.
પરમ કૃપાનિધિ પ્રમાદ પરહરી, સાચું શરણ હવે આપો;
વાર વાર વિનવીને કહીયે, બંધ અમારા કાપો-દયાનિધિ.

વભૂતિ—

૧૮

તમે વહેલા (૨) વચને પળજો રાજ ! વહેના વચને પળજો;
અમ વિનવિ અંતર ધરજો રાજ!-વહેના.
શિર છત્ર હો નાથ અમારા, દિવસી પીડા હરજો રાજ!-વહેના.
ઠળવળતાં અમ રંકહૃદયને, શશિસમ શીતલ કરજો રાજ!-વહેના.
વધુ શું કહીયે અંતર્યામી, તાપ ત્રિવિધ અમ હરજો રાજ!-વહેના.

૧૯

યશોધરા - આવો પ્રીતે પૂજું પા.....ય, પ્યારા પતિ !

સિદ્ધાર્થ—તવ સ્નેહ તણી પૂજા.....ય, સ્વીકારું સતી.

યશોધરા— દેવી કુસુમે કાન્ત વધાવું,

અંતરના હિંડોળે ઝુલાવું;

પછી પધરાવું મનમંદિર લગવા...ન, પ્યારા પાત-તવ સ્નેહ.

સિદ્ધાર્થ—શાણી હો ગુણની ખાણ !

યશોધરા—બહાલા તમ મીઠી વાણ;

પ્રીતે આપું સન્મા.....ન, પ્યારા પતિ-તવ સ્નેહ.

અસિત—

૨૦

પ્રકટે કેમ જીવનમાં વસંત (૨) પામે કેમ જીવન અનંત—પ્રકટે.

સેવે શોધી જો સાચા સંત, આણીને ઉપાધિ અંત;

નિત્ય પામે નૂતન વસંત—પ્રકટે.

યશોધરા—

૨૧

આનંદના ધામ સ્યામ, જીવન આરામ સ્યામ;

નિત્ય રહું સાથ પ્રિય મુગટ મણિ !

પ્રિય કર નરવર સંગ, સુખકર ગણી રહું,

સ્વર્ગ સુખો દિવ્ય મીઠાં, સ્વામી સંગ હું લહું;

આતુર અતિ છું કાન્ત દર્શન તણી.

શિક્ષાર્થ—ભવરણ વિગ્રામ પ્રાણી ! સ્વર્ગીય આનંદ લહાણ;

નયનાભિરામ મીઠી સ્વર્ગ સુંદરી—આનંદના.

ચિરરહે શાણી તારી મંગલ એ ભાવના,

યશોધરા—નિશ દિન હું ચાહું પ્રિય કાન્ત તણી સેવના;

નિત્ય રહું સાથ પ્રેમે કિફૂરી બની—આનંદના.

૨૨

સસરો—શાણા પલ્લાના ચૂકાવો પૂરા નાણાં,

પ્રેમચંદ, અતુરો—બુડી મરો લેતાં દીકરીનાં નાણાં,

સસરો—હાય નાણાં,

પ્રેમચંદ—આંધો પાણા;

દીકરીના લઈ દામ જગતમાં સુખીયા કાણુ કેવાણાં;

હરામ નાણાં સાથે મૂળના, નાણાં જ્ય તણાણાં—હાય,

હઠકાલાલ—સસરાજ સુખેથી ભરજો, પટારામાં પાણાં.

દીધી ના દીધી ચાશે, ગવરાવો જઈ ગાણાં—હાય.

સસરો—હડકા સાથે હેત કરીને, ફજેતી કમાણા;

હડકાણાણા—ફોકટીયા હડકાને ઢેળે, ફાવે તેવા ફટાણાં—હાય.

૨૩

રત્નમાળા—મારે અંતર બગીચે ખીલી પ્રેમ કળી.

કરમાયે રસથી બીની, રસિયા રસમાળી વિના,

પાંખડી તલસે વિલસે, અમૃત મહેરામણુ વિના;

બહુ પરાગ ભરી, છે સુવાસ ભરી—મારે.

અમી ભરી કુંજ જેવા, શાણા છે રસથી બીના,

જુરકી નાંખી ક્યાં નાસો, નાથ નાગિના !

આવો આવો (૨) તલસાવો શાને વિલાસી બની—મારે.

ઉદયન—

૨૪

પ્રિય સરલા કયમ વિસરાયે,

રહી હૃદય વસી પ્રમદાએ—પ્રિય.

ચંપક કળી બલે હોય સુવાસિત મધુકર નવ લોભાયે;

પ્રેમી વસ્તુને પ્રાણ અર્પતો, કેદી કમળમાં યાત્રે—પ્રિય.

ચન્દ્ર બ્રાન્તિએ પ્રેમી ચક્રારી, અગ્નિ પ્રીતથી ખાયે;

એજ સનાતન રીત પ્રીતની, અન્યને શું સમજાયે—પ્રિય.

રત્નમાળા—

૨૫

બૂલી હું તો બૂલી, બરુસે તારે બૂલી (૨)

ધૂતારા બૂલાવ્યું મારું જાન, તેં (૨)

ઉદયન—જુહું બેલી ગુમાવે શાને માન—હું તો.

રત્નમાળા—મેં જાણ્યું મનમાન્યા સંગે, સદ્ગુણ થશે સંસાર;

પ્રીત રીત નહિ પીછાણી, તું સમજ્યો નહિ,

લગાર—હું તો.

સિધ્ધાંત—

૨૬

સાર આ સંસારમાં ન જોયો, મેં બહુ રીતે તપાસતાં—સાર આ.
 ધન ધરા સુત તાતની પ્રીતે, મોંઘા અવસરને મેં જોયો—મેં બહુ.
 મૃગજળ પીવા કામ ન આવે, વ્યર્થ ઇન્દ્રજાળમાં હું મોહ્યો—મેં બહુ.
 પુણ્ય પરમાર્થનો માર્ગ ન શોધ્યો, જન્મને વૃથા મેં વગોળ્યો—મેં બહુ.

૨૭

પ્રેમચંદ—લાગ્યો મને સંયમનો રંગ ન્યારો,

છે ભવ તરવાનો આરો—લાગ્યો.

પાપ તાપને કલેશ ભરેલો, જાય વૃથા જન્મારો,

ભર દરિયામાં નાવ ભાંગશે, રહેશે દૂર કિનારો—લાગ્યો.

પતિતપાવન અધમોદ્ધારણુ, ભવજળ તારણુ દારો.

યમ ભયવારણુ, પાપનિવારણુ, અરિહંત પ્રીતિ ધારો—લાગ્યો.

યશોધરા—

૨૮

તમને ઘટે નહિ આવું કાન્ત! તમને ઘટે નહિ આવું;

આશ્રિતપર શું રીસાવું કાન્ત! તમને ઘટે નહિ આવું.

માનસસરના રાજહંસ તમે, મુકતાકૃણના ભોગી;

કમળ કુસુમસમસેજ સુવાળી, મૂકી થયા તમે યોગીકાન્ત!—તમને.

જે સરવર જળ પાન કર્યો ત્યાં, કંટક કદી નવ ધરીયે;

સુખ દુઃખમાં નિશદિન અનુસરતી, કિંકુરી કયમ પર-

હરીયે કાન્ત!—તમને.

ગોકળદાસ—

૨૯

નહિ ટકશે કદી હરામનું જર જરીયે.

જેના પ્રતાપથી આપણે, ઉજવળ થઇ ફરીયે;

તે અન્નદાતાનું અનિષ્ટ કરતાં કહે કેમ ફરીયે? (૨)—નહિ.

મહાપાપ વિશ્વાસઘાત છે, તેથી બહુ ડરીયે;

ગુણ કરનારાના ગુણ માટે, મસ્તક દબ મરીયે. (૨)—નહિ.

ચીચી—પરમાર્થ પંથમાં સ્થાપો, હાં હાં રે (૨)
 ટળે જેથી ત્રિવિધતણા તાપો, હાં હાં રે (૨)
 મને એજ માગ્યું તમે આપો માણ ! (૨)—હાં હાં રે.
 સંસારના દ્હાવા તો સહુએ આપે,
 પણ જન્મ મરણતણા ફેરા કાપે;
 સાચું હિત કર્યું જગમાં એ માળાપે,

સાધ્વી—(ચતુરાં) ટાળીશ તારા સંતાપો—હાં હાં રે.

સિદ્ધાર્થ—

આહા ! આ શી રમ્ય લીલા શાન્તિ આપે, અનહદ આનંદ વ્યાપે—આહા !
 રાજથી રક્ષિત પુરમાંહી, દુઃખી વિના દેખાય નહિ કાંઈ,
 વૃક્ષલતા ઝુકી રહી શી આંહી. પશુ પક્ષી કલ્લોલ કરે જ્યાંહી;
 અહ્માનંદ તણું જાન થાયે આંહી, અંતરમાં જ્યોતિ જાગે—આહા !

વામપંથી—તેરી અતલાદે હુંશિયા...રી, કુછ મંત્ર મોહકા ડારી.

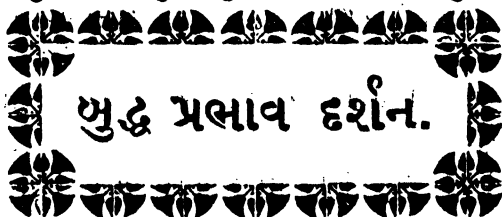
હોગા મેરા કામ સિદ્ધ અગ, તુંહે ચતુર સુજન;
 મધુકરકા જ્યોં કમલમેં, હોતા હે પરવશ પ્રાનરે—તેરી.
 તેરે તિરછે નેન બાનસે, હોગા વો લાચાર;
 જ્યોં પારાધિ હરિણકો, શર માર કરે બેજરરે—તેરી.

છબીલી—મેં મદમાતી છેલ છબીલી, છલબલસેં ભરપૂર;
 બલબલે કો પાડુ પલકમેં, કયા ઇન્કા મકદ્દરરે—તેરી.

ચાર્વાક— જગમાં લોકો, મારે ઘોઠો;
 સમજ્યા વિના કરે મત ખોટો.

ફરી ફરી નહિ મળે માનવ આ અવતાર,
 ગાડી ઘોડામાં ફરવું, શા માટે જગથી ડરવું;
 પરધન હરી હરીને, ખીરસાં પૂરાં ભરીને,
 કાંઈ સુંદર પરીને, સાથે લઈ ફરીને:
 મળ કરી તે ખરી.

મરવા પછી કાંઈ નથી જોવું,
 દેવું કરી ખાવું પીવું, મસ્ત થઈને રહેવું—જગમાં.

પુદ્ગ પ્રભાવ દર્શન.

અંક ૩ જો.

૩૪

યશોધરા—ઘાલા વિણ જીવન થયું ખારું (૨)

કહે સખી ક્યાં જઈ કહું દુઃખ મારું?—ઘાલા.

સરલા—મળશે મનમોહન સજની, ટળશે પીડા અંતરની;

યશોધરા—હવે જીવન લાગે અકારું—ઘાલા.

બોલ્યું ચાલ્યું માફ કરજો, નાથ રાખી દિલ દયા,

એકલી મૂઠીને મુજને, આમ પ્રિયતમ ક્યાં ગયા;

ઓ નાથ ! રીસાયા શા સારું—ઘાલા.

૩૫

અસિત—કાયા કાચ કુપો તું તો ચેતરે, હિણુ ભાગી હંસા !

અવિચળ પદવીને તું પેખરે, હિણુ ભાગી હંસા—કાયા.

ઝાંઝવાના નીર સમજ આ, કાચી જીંદગાની તારી;
મમતા મૂકી દે ને તું કારીરે, હિણ ભાગી હંસા !—કાયા.
એ દિનનાં છે ધરજર સઘળાં, એ દિન અહિં રહેવાનું છે.
એ દિનનાં છે સગાં સંબંધી, એ દિન સુખ લેવાનું છે;
એ દિનનો છે પંખી મેળો, અંતે ઉડી જવાનું છે,
લોકો જેને દુનિયા કહે તે, એક મુસાફર ખાનું છે—કાયા.

૩૬

યશોધરા—દુઃખીને ડરાવે શાને, મરેલાને મારે શાને;
બળેલાને બાળે શાને, વૈરી વિાધ !
રીઝાવી સતાવે શાને, સતાવી રીખાવે શાને;
રીખાવી જીવાડે શાને, દયાના નિધિ.
શશિને કલકે દીધાં, ગુલાબો મનોહર કીધાં;
કીધાં ત્યાં તો કાંટા દીધા, દીનોના નિશાસા લીધા;
નિયંતા તેં આવી શાને, અનીતિ કીધી—દુઃખી.
ચંદનને કુસુમ ન દીધાં, સાગર જળ ખારાં કીધાં;
અમૃત કહી ઝેર દીધાં, જીવન અકારાં કીધાં;
રમણી હૃદયે આશા નિરાશા દીધી—દુઃખી.

૩૭

યશોધરા—કોઈ કહેજેરે મનમોહનને, દિલમોહનને;
હારે તમ વિણ લીધી ફકીરી.
ગળે કફનીને મૃગછાલા, અંગ વિભૂતિ લગાવીને,
શોધે વનને ગેબી ગુફાઓ, અલખ ધ્વનિને જગાવીને—કોઈ.
પંથી પયુ અમને તજી, ઉડી ગયા પરદેશ;
સદેશ કે સાંઘ નહિ, ભાળ ન મળી લવલેશ—કોઈ.

૩૮

સિદ્ધિઓ—રુમઝુમ ચાલી હાં (૨)

રુમઝુમ ચાલી, કર ઝાલી, ગુણશાલી દઈ તાલી,
સહુ ચાલી હાં—રુમઝુમ.
મંદ મંદ શીતલ સંમીરે, ડાલે તરુની લતાઓ;
નિર્મળ જળ ઝરણુ વહે અનુપમ આનંદકારી,
ચાલી હાં—રુમઝુમ.

૩૯

સિદ્ધિઓ—છો રાજયોગી રઢીયાળા, અમે જપીયે તમારી માળા.
શ્યામ રસાળા સ્નેહે સ્વીકારો, અમ ઉરના સન્માન;
તમે મનમાન્યા મેહમાન (૨)—છો રાજ.

કાન્તિ— કાન્તિ દેવી હું જગે ગણાઉં, અનુપમ કાન્તિ શાન્તિ લાવું,
કલ્પવૃક્ષથી આપું અધિક હું, મ્હોં માગ્યા વરદાન;
તમે મનમાન્યા મેહમાન—છો રાજ.

સિદ્ધાર્થ—આત્મ કાન્તિ મમ જગે પ્રસારો, માનવના દુઃખ સહુ સંહારી,
દિવ્ય જ્યોતિ જગમાં વિસ્તારી, સ્થાપું સુખનું સ્થાન;
અમારી એજ હૃદયની દલાણુ.—છો રાજ.

શ્રી— રિદ્ધિસિદ્ધિ નિશદિન દેનારી, ક્ષણમાં ધ્યાનજતને કરનારી,
ત્રિલોકમાં ફરનારી શ્રી હું, આપું અનુપમ જ્ઞાન;
તમે મનમાન્યા મેહમાન.—છો રાજ.

સિદ્ધાર્થ—જગસેવા મમ લક્ષ્મી સાચી, જેથી રહું હું નિશદિન રાચી,
એ વિણ સંપત્તિ સઘળી કાચી, અંતર ગણું પ્રમાણ;
અમારી એજ હૃદયની દલાણુ—છો રાજ.

ભૂતિ, ધૃતિ—અનુપમ અક્ષય વૈભવવાળી, ભૂતિધૃતિ નવ કોમળે લાળી,
કુખેરથી રઢીયાળી આપું, વિભૂતિ હપે નિધાન;
તમે મનમાન્યા મેહમાન.—છો રાજ.

સિદ્ધાંત—આત્મરતિને વિભૂતિ ગણતો, મન ચાહે ત્યાં નિશ્ચયિન કરતો,
પુણ્યપંથ સંચરતો દેવિ! ત્યાગું ભલે મમ પ્રાણ;
અમારીએજ હૃદયની લ્હાણુ-છે રાજ.

મયોધરા—

૪૦

પડતી હવે મુજને ખજર, તુંમાં, જણાયે હર્ષ નહિ,
આ જગતની જંજળની, ચતુરાધ તેં દીઠી નહિ;
ન્યાં પ્રેમ મારો ઝળહળે, ત્યાં તેં દીધો બદલો ખરો,
ધરખારને છોડ્યા વિના, યુક્તિ કશી સુજી નહિ.

હવે તો જો જરા જાગી (૨)

ચોળી વિભૂતિ અંગ, બન્યો શું ચોગી(૨)

સમાધિ જૂઠી દે ત્યાગી (૨)—હવે તો.

વિલાસી મહેલના વાસી, તને આ શી લગન લાગી? (૨)

મધુરાં પુષ્પને ત્યાગી, ગ્રહા કાંટા શું હીન ભાગી (૨)—હવે તો.

ઉંડી આશ ધારીને, મેં તારો સંગ કીધો તો; (૨)

ભરુંસો દઈ ભૂલાવી ઓ! વિરાગી શું ગયો ત્યાગી (૨) હવે તો.

સરલા—

૪૧

જગ કિર્તારે રનેહતણા બહુ અજગ્ય ગોઠવ્યા રંગ;

સમજાયો કંઈ સાર હવે, મને મળતાં પ્રેમા પ્રસંગ.

પશુપક્ષી તરુવન્દ નિહાળું, વૃક્ષવેલી સંયોગજ ભાળું;

હસતાં રમતાં વસતાં દંપતી, એક બીજાને સંગ;

સ્વર્ગીય સુખના લ્હાવા મળે છે, અરસપરસ ઉછરંગ-જગ

૪૨

રત્નમાળા—છે સ્ત્રીનો શૃંગાર જીવનહારમાં,

બીજા જૂઠા વહેવાર આ સંસારના;

સુવ્રત નાર પામી પાર ભરથારના,

સફળ કરતી સંસાર હૈયા હારના.

મૂર્ખદત્ત—તારા જેવી સતી શાણીએ જાણે, નાથના દોષને ગુણ પિછાણે,
રતનમાળા—શાણી સ્ત્રી તો પતિ પ્રભુ પ્રમાણે, એક ખીજને સાચા સંગી
માને; ધન્ય છે અવતાર તે નરનારના.—ખીજ.

ઉદયન—

૪૩

પાછ મને પ્રેમની તે પ્યાલી,
સરલા ! જ્ઞાલી, પાછ મને પ્રેમની તે પ્યાલી.
પ્રપુલ્લ થયું મન મારું જોઈ રસીલી,
ચિત્તહર ચતુરા મદથી ભરેલી સરલા જ્ઞાલી.—પાછ.
અમીરસ પીવા પદ્મિની! શોધ્યા દેશ અનેક;
તારા સમ નિરખી નહિ, પ્યારી સરલા એક—પ્રપુલ્લ થયું.

સરલા—મુજ માટે વન વન ભમ્યા, સંકટ સહ્યાં અનેક;

પ્રેમાંશી ઉદયન પૂરા, ધન્ય તમારી ટેક.

મન વશ મારું કર્યું, તેં રસિક વિલાસી!

ભ્રમર પ્રવાસી, કમળ વિલાસી—સરલા જ્ઞાલી

૪૪

સવે—ધન્ય ઘડી મંગલ કર આજે, આપ તણું દર્શન પામ્યા;

જીવન અમારું સફળ થયું, અમે ત્રિવિધ તાપ સ્હેજે વામ્યા.

બુદ્ધ—ક્ષણિક શન્ય જગ દુઃખે ભરેલું, અતિ દુસ્તર છે તરવાને;

વિજ્ઞાનતણા આધાર વિના, નથી માર્ગ ખીજો ઉગરવાને;

યશોધરા—ગણી અંગના મને આપની, દેવ! દયા મુજપર કરશો;

જગસેવાની છું અધિકારી, અરજી મમ અંતર ધરશો.

બુદ્ધ—ધર્મ સંગ લઈ આપણુ જન્ને, જગ સેવા અથે કરશું;

દગ્ધ જીવોને ઉપદેશીજન, મન શીતલ નિર્મળ કરશું—ધન્ય

સમાપ્ત.

ચં એ લી ના

કું લ ના

અ હા ર

માત્ર
ચાર જ
દીપાંડુમા
લમાં નાખો
એટલે તમારી
પાસે ચબેલીના
ફુલનો એક તુરો
હોય એવી સુગન્ધ
ચાલુ આવ્યા કરશે
પણ તેમાં ખાસ ધ્યાન
ખેંચનાર એ જોશે કે
જ્યારે ફુલનો તુરોતેની
સુગન્ધ ખોઈ સાંજ પડતાં
કરમાઈ જાય છે ત્યારે આ
સેન્ટના માત્ર ચાર દીપાંજ ચાર
દિવસ સુધી ચાલુ સુવાસ આપશે.
અર્ધા આઉસની કાચના બુચ
વાળી સીસીના રૂપીઆ બે અને એક
દ્રામની સુંદર ટયુબના બાર આના.

એકલા આડત્યાઓ:—મોહિની એજન્સી.

૩ શ્રીદા બીલ્ડીંગ્સ, જુમામસ્જીદ, મુંબઈ. નં. ૨.

નાટકનાં ભાષણો તથા ગાયનો સહિત મોટાં પુસ્તકો.

મહાસતી અનસયા નાટક.

દરેક કોમની સ્ત્રીઓને સદ્બોધ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય,
નામદાર ગાયકવાડ સરકારના કબજામાં ખાતાએ લાયબ્રેરી
તથા ઈનામ માટે મંજૂર કરેલું (સચિત્ર) મૂલ્ય રૂ. સવા.

ભર્તૃહરિ નાટક (સચિત્ર) મૂલ્ય રૂ. સવા.

ચાંપરાજ, રાજસિંહ, રાણકદેવી, ત્રિયારાજ, ત્રિવિક્રમ,
ચંદ્રહાસ અને જગદેવનાટક.

પ્રત્યેકનું મૂલ્ય રૂપીઓ એક.

કેશર, કસ્તુરી, અંબર વગેરે દ્રશી વનસ્પતિની બનાવેલી

“રૉયલ ટૉનીક પીલ્સ.”

(રજીસ્ટર્ડ નં. ૧૮૦ વાળી)

દરેક પ્રકારની નબળાઇ દૂર કરી પુરુ-
ષાતન આપે છે, ભુખ વધારી અવયવોને
તાકાત આપી શરીરનું જોષણ કરે છે;
ઐટલું જ નહિ પણ ફક્ત ત્રણ દિવસમાં
પોતાની અદ્ભુત શક્તિ આબેહુબ બતાવે
છે, વળી સ્ત્રીઓના અનિયમત માસિક
રોગને અટકાવી ગર્ભસ્થાનને સુધારી
તનદુરસ્તી બક્ષે છે.

નકલી માલથી સાવચેત રહેજો.

કીમત, ૩૦ ગોળીની બાટલીનો રૂ. ૧-૪-૦

એકથી ત્રણ બાટલીના ટપાલ ખર્ચના ત્રણ આના.

દરેક દવા વેચનાર પાસેથી મળશે.

ગોવિંદજી દામોદરની કંપની,

જથાબંધ તથા છુટક દવા વેચનાર.

કેંશરખ મેમણસ્ટ્રીટ, નં. ૩ સુતારચાલ-મુંબઈ.

જા.ર. અખર.

નીચેનાં પુસ્તકો મોરબી માટકું કંપનીનાં જુનાં મુકામ હોય
લાંથી, તથા મુંબઈમાં શુકસેલર એન. એમ ત્રિપાઠીની કુંપની
તથા શુકસેલર વસનજી પરમાનંદ ત્યાહેવાળા ઠે. કાલ્યાણેવી રાઠ
એને અમદાવાદમાં મહાદેવ રામચંદ્ર જાડેજીની દુકાનેથી તથા
વડોદરામાં શુકસેલર મોહનલાલ મનસુખરામ ઠે. લહેરીપુર દર-
વાજા પાસેની દુકાનેથી રાકડી કીમત મોકલી અમર વેચ્ય
પેબલ પાર્શ્વથી મંગાવી લેવાં.

ભવંહરિ નાટક મોટું (સચિત્ર) ૧-૪-૦

સદર ગાયન... ૦-૨-૦

સલી અનસુયા નાટક મોટું

(સચિત્ર)... ૧-૪-૦

સદર ગાયન... ૦-૨-૦

આંપરાજી નાટક મોટું... ૧-૦-૦

સદર ગાયન... ૦-૨-૦

રાજસિંહ નાટક મોટું... ૧-૦-૦

સદર ગાયન... ૦-૨-૦

રાણકદેવી નાટક મોટું... ૧-૦-૦

સદર ગાયન... ૦-૨-૦

ત્રિચારાજ નાટક મોટું... ૧-૦-૦

સદર ગાયન... ૦-૨-૦

ત્રિવિક્રમ નાટક મોટું... ૧-૦-૦

સદર ગાયન... ૦-૨-૦

જગદેવ પરમાર નાટક મોટું ૧-૦-૦

સદર ગાયન ... ૦ ૨ ૦

ચંદ્રહાસ નાટક મોટું... ૧-૦-૦

સદર ગાયન... ૦-૨-૦

સુકન્યા સાવિત્રી ના. મોટું (છપાયછે)

સદર ગાયન... ૦-૨-૦

કંસવધ નાટકનાં ગાયન... ૦-૨-૦

વીરબાળા નાટકનાં ગાયન. ૦-૨-૦

દેવયાની નાટકનાં ગાયન. ૦-૨-૦

રાજતરંગ નાટકનાં ગાયન. ૦-૨-૦

વિષ્ણુજી વિજયનાં ગાયન. ૦-૨-૦

સરસ્વતી નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦

રમારણજી નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦

મદાલસા નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦

અંબરીષ નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦

પુનર્જન્મ નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦

શૃંગીકૃષિ નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦

સાવિત્રીબલ્ય નાટકનાં ગા. ૦-૨-૦

મૂલજી આશારામ ઓઝા.

